

APARTMÁN NENÍ APARTMÁ

V oblasti Espace Killy lze bydlet ve stísněné panelákové ubytovně stejně jako v drahém hotelu, s výhledem na západ slunce. Dokonce si můžete svůj byt i koupit. Každá kategorie ubytování má svůj název. **Studio** je jedna stísněná místnost, úzká kuchyňka a sociální zařízení. Jeho velikost je obvykle 22 až 25 čtverečních metrů. Za tři miliony korun může být vaše. V centru je o dva miliony dražší. **Apartmán** má místností více, jednu až dvě toalety a o trochu větší kuchyňku. Dvoupokojový apartmán přímo na sjezdovce přijde na osm až deset milionů korun. Panelákům se stovkami apartmánů a studií se honosně říká rezidence.

„V současné době je na prodej několik desítek starších studií a apartmánů,“ říká Catherine Breiller z firmy Tignes Development. „Nově se budují pouze luxusnější chalety.“

Chalet není žádná chata na okraji lesa, ale ubytovna s většími a mnohdy dvoupatrovými byty pro několik ubytovaných dvojic. Každá ložnice má jedno sociální zařízení, jídelna a kuchyně jsou společné. Ve Val d'Isère je právě jeden šestipokojový se samostatným vchodem k mání za 110 milionů korun. Samostatná třípatrová chata ve vesnici mimo centrum stojí třicet milionů. Chalet v té samé oblasti s obytnou plochou 1200 metrů čtverečních lze koupit za 17 milionů. Standardní pokoj v hotelu je se snídaní a jedná se nejčastěji o předstí, sociální zařízení a pokoj. Pokud se podobá spíše většímu a pohodlnějšímu apartmánu s několika koupelnami a klobouky, říkájí tomu hoteliéři suite. Noc v hotelovém apartmá je ve Francii považována za luxus, protože hosté mají k dispozici několik pokojů včetně větší koupelny.

HISTORIE

Val d'Isère

11. století – první zmínka o obci	1937 – silnice na sedlo Iseran
1620 – kaple svatého Rocha	1939 – první vlek pod horou Solaise
1664 – kostel svatého Bernarda	1965 – 62 hotelů
1900 – první hotel Parisien	1992 – připojení k Espace Killy během olympiády

REPRO: JAKUB TUREK

Staré Tignes pod vodou

Tignes vždycky nestávalo na takovém vířivém místě jako dnes. Bývalo to malé útulné městečko v hlubokém údolí. Od podobné sousední obce Val d'Isère ho oddělovaly jen dvě úzké skalní soutěsky na řece Isère.

Ty se ovšem staly jeho osudem. V roce 1952 údolí mezi nimi zatopila přehrada. Čtyři stovky obyvatel starého Tignes většinou nedobrovolně opustily své bydliště. „Od začátku vý-

stavby hráze roku 1948 dělali vše, aby zabránili jejímu postavení, a stejně jim to nepomohlo,“ říká průvodkyně v místním muzeu Mautie Valla. Půdu jim francouzská vláda vyvlastnila. „Tehdy se poprvé v Savojsku střetl svět inženýrů a technokratů s horaly, jejichž rody tu žily celá staletí. Skončilo to rozprášením obyvatel obce po celé Francii.“ Přehrada slouží státní společnosti pro výrobu elektřiny EDF.

FOTO: JAKUB TUREK

→ vek a široké zelené sjezdovky. Tady nemůže mít ani naprostý začátečník strach, že by nezvládl vytočit oblouk. „V létě se tady prohánějí terénní auta a motokrosová motorky,“ upozorňuje lyžařský instruktor Philippe Calvin. „Všude okolo je národní park Vanoise, kam se nesmí jinak než pěšky nebo na turistických lyžích.“

Brutální olympijský sjezd

Až se nabažíte mírných svahů a širokých oblouků, vyrazíte na něco ostřejšího. Z Bellevardu se v mnohých zákrutách točí černá Face. Po ní se jel olympijský sjezd, o kterém se říká, že byl nejbrutálnější ze všech dosavadních olympijských her. Můžete si vychutnat sami, jak se jezdí úzká zatáčkovitá trať, kterou na několika místech přerušují stráně strmé jako střecha.

Sjedeme ke kostelu ve Val d'Isère a hned vyrazíme kabinovou lanovkou Solaise zase nahoru. Moc se nezastavujeme a pokračujeme dál zcela novou lanovkou Leissieres. Nekončí na kopci, ale zhoupne se přes ostrý skalní hřeben a míří prudce dolů. Napoprvé není nic příjemného dívat se ze sedaček do hlubokého údolí. Ještě poslední přeseďání a ocitáme se na sedle Iseran. V některých ročních cyklistického závodu Tour de France to bývá nejvyšší bod, kam se závodníci s koly vyškábou. My můžeme ještě o něco výše na ledovec Pissailas. Potom sjedeme od kapličky na sedle po modré sjezdov-

ce kopírující silnici hluboko zaspanou sněhem až do údolí Fornet.

Jsme na nejzažším místě našeho lyžařského putování. Jestli na kostele již odbila druhá hodina odpolední, máme co dělat, abychom se vrátili do Tignes. Kdyby se to nepodařilo, můžeme kdykoliv přesednout na skibus.

Zůstanete-li věrni lyžím, zase překonáte lanovkou skalní hřeben, ale tentokrát ve druhém směru. Podle toho, co se vám líbilo, když jste jeli do Fornetu, si vybíráte sjezdovky a vracíte se stejnou cestou do Tignes.

Jestli ještě nemáte dost, sjedzte z vrcholu Toviere černou sjezdovkou k jezeru ve čtvrti Lac. Nechte se lanovkami vynést na vrchol Percee a vydejte se na čtyřkilometrovou jízdu černou sjezdovkou Sache v opuštěném údolí. Skončíte s roztřesenými nohama hluboko pod přehradou v obci Brevieres. Nazpátek do Tignes se dostanete sérií lanovek nebo skibusem.

Mluví se tu anglicky

Ve Val d'Isère je nejvíce Britů, za nimi následují Skandinávci, Němci a Rakušané, lyžaři z Beneluxu, Španělé a Američané. Neztrácí se tu ani Poláci, Rusové a Češi. „Nejlepší hosté jsou Japonci,“ říká mluvčí střediska Astrid Zatovichová. „Jsou bohatí, disciplinovaní a nedělají sebemenší problémy.“ Navíc jsou vděčnými klienty zdejších lyžařských škol. ●

JAKUB TUREK

Autor je redaktorem odborného serveru horydoly.cz